

йшла мова вище. Залишаються певною мірою непокритими ринкові ризики, і, отже, банк може опинитися в ситуації незавершеного проекту з наявністю забезпечення у вигляді недобудованого об'єкта.

Для фінансового інституту єдиним шляхом підтримки балансу є збільшення фінансової прибутковості своєї участі в проекті. Для цієї мети як не можна краще підходять принципи проектного фінансування, при яких учасники ділять як ризики з реалізації проекту, так і дохід від реалізації проекту.

Наприклад, один з можливих шляхів збільшення прибутковості для інвестора є оптовий викуп у інвестора частини площ створюваного об'єкта. Викуп відбувається на самому початку будівництва. Інвестор за рахунок отриманих від оптового продажу площ коштів має можливість успішно завершити будівництво і, реалізуючи залишилися у нього площі, отримати планову прибутковість. Можна вказати й інші схеми, пов'язані, зокрема, з придбанням та викупом цінних паперів.

Таким чином, використання в ході реалізації інвестиційних будівельних проектів засобів і механізмів, про які йшла мова вище, дозволяє зробити інвестиції в будівельний бізнес менш ризикованими і більш ефективними.

КЛАСИФІКАЦІЙНІ АСПЕКТИ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ ПІДПРИЄМСТВА

О. П. КОЮДА, канд. екон. наук, О. М. ФЕДОРОВА, магістр
*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова*
alex_koyda@list.ru

Перехід на ринкові умови господарювання, запровадження комерційних засад у діяльність підприємств, приватизація державних підприємств потребують нових підходів до формування фінансових ресурсів. Склад та обсяг фінансових ресурсів буде залежати від галузі діяльності підприємства, обсягів його виробництва та ефективності його діяльності.

Існує багато класифікацій фінансових ресурсів за різними показниками, найпопулярніші розглядають в економічній та науковій літературі, а саме [1, с. 4; 2, с. 128; 3, с. 158; 4, с. 641; 5, с. 12] та інші.

Так за стадією утворення В. М. Опарін [6] пропонує розрізняти: початкові фінансові ресурси, тобто ті, з якими підприємство починає свою діяльність і які концентруються у статутному фонді (акціонерний капітал, внески засновників

підприємства та власний капітал засновника); прирощені фінансові ресурси – отримані під час діяльності підприємства у формі чистого прибутку.

І. А. Бланк [7] виділяє класифікацію фінансових ресурсів за правом власності, а саме власні фінансові ресурси та позикові. В свою чергу кожен з цих аспектів включає поділ на ті ресурси, що формуються як з зовнішніх джерел, так з внутрішніх.

Ресурси також мають різні напрями розподілу [8]. Вони можуть йти на покриття витрат – тобто поповнення фонду відшкодування, на розвиток матеріально-технічної бази підприємства, що фінансується з фонду споживання та на збільшення власного капіталу, тобто поповнення фонду нагромадження. Підприємство використовує фінансові ресурси за для придбання основних засобів, матеріальних запасів, нематеріальних активів, виплату заробітних плат, сплати податків та інших витрат на покриття виготовлення та реалізації продукції та послуг.

На засадах декількох класифікацій представимо одну, яка об'єднує властивості, притаманні фінансовим ресурсам підприємства (див. рис.).

Таким чином, за результатами дослідження було узагальнена та сформована класифікація фінансових ресурсів підприємства. А саме, фінансові ресурси можна класифікувати: за стадією утворення – на початкові та прирощені; за правом власності – на власні та позикові; за терміном використання – на вкладені та використані; за змістом вкладання – вкладені у необоротні активи або в обігові кошти; за метою використання – цільові або універсальні; за способом ведення господарства – фінансові ресурси комерційних та некомерційних підприємства; можуть виступати засобом погашення як повноцінні та резервні фінансові ресурси; за напрямками підрозділу можуть йти на поповнення фонду відшкодування, фонду споживання або фонду винагородження.

Також, у результаті дослідження виявлено, що фінансові ресурси у капіталі підприємства відображаються як власні або позикові кошти. Співвідношення власного та позикового капіталу відображає ефективність, прибутковість та інвестиційну привабливість підприємства. Вітчизняні вчені по різному трактують формування оптимального співвідношення власного та позикового капіталу, одні вважають, що така структура у майбутньому повинна призвести до максимізації вартості акцій підприємства, інша група вчених вважає, що така структура забезпечить зростання вартість самого підприємства, третя група вважає капітал оптимально сформованим з таких фінансових ресурсів, які забезпечать високу рентабельність власного капіталу та фінансову стійкість підприємства.

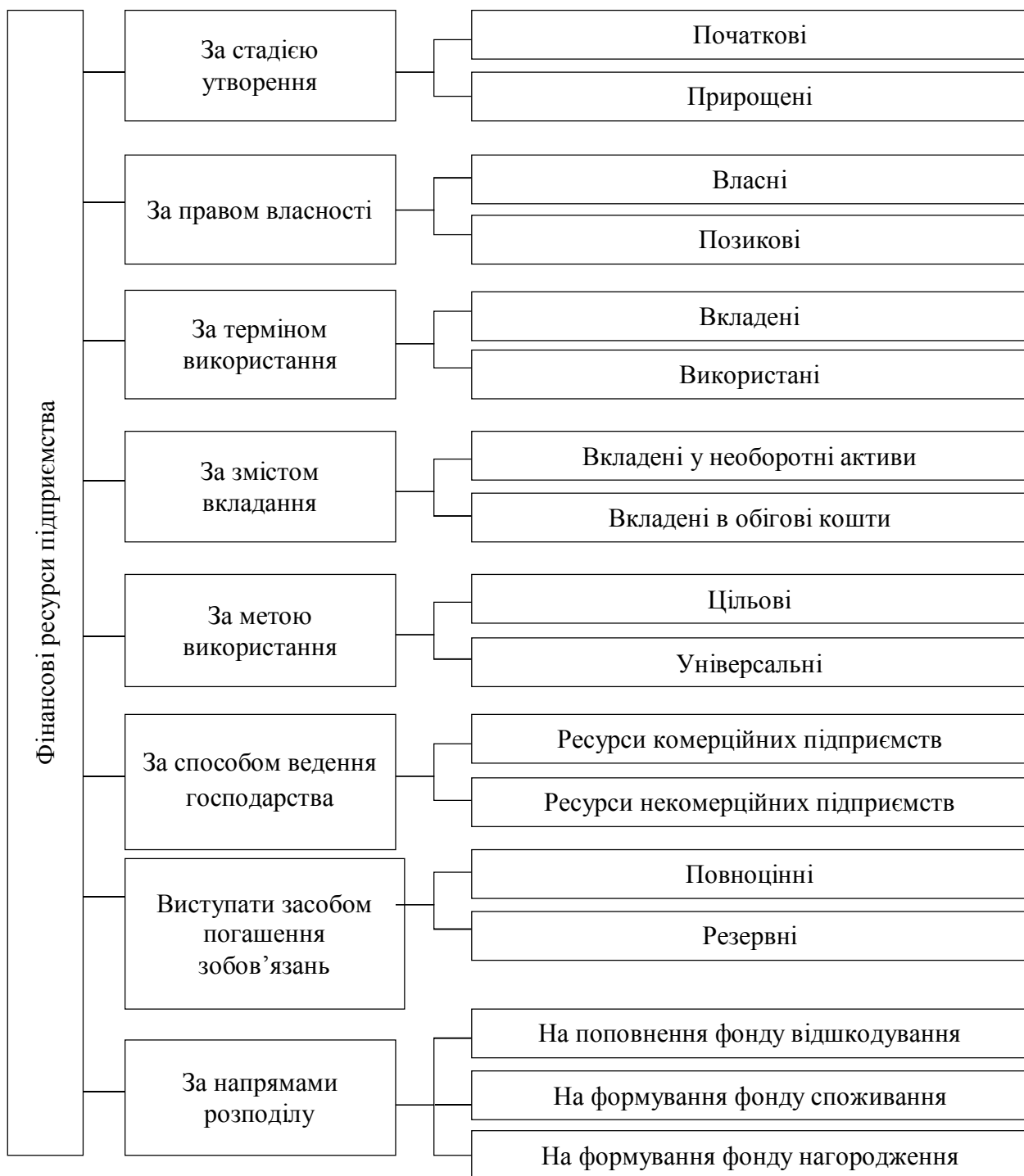

Рисунок 1 – Класифікація фінансових ресурсів
(узагальнено авторами за [2-5])

Список використаних джерел

1. Економіка підприємства. Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів/ За ред. А. А. Фастовець. – К. : НМЦ «Укороосвіта», 2000. – 572 с.
2. Економіка підприємства: Структурно-логічний навч. Посібник / За ред. д-ра екон. наук, проф. С. Ф. Покропивного. – К. : КНЕУ, 2001. – 457 с.
3. Кулішов В. В. Економіка підприємства: теорія і практика: Навчальний посібник. – К. : Ніка-Центр, 2002. – 216 с.
4. Мазаракі А. А. Економіка торговельного підприємства. Підручник для вузів / А. А. Мазаракі (Під ред. проф. Н. М. Ушакової) – К. : «Хрещатик», 1999.
5. Філімоненков О. С. Фінанси підприємств: Навчальний посібник. / О. С. Філімоненков. – К. : Ельга, Ніка-Центр, 2002. – 360 с.
6. Опарін В. М. Фінанси (Загальна теорія): Навч. посібник / В. М. Опарін – 2-ге вид., доп. і перероб. – К. : КНЕУ, 2002. – 240 с.
7. Бланк И. А. Управление финансовыми ресурсами / И. А. Бланк. – М. : Издательство «Омега-Л» : ООО «Эльга», 2011. – 768 с.
8. Зятковська Л. І. Методологічні засади фінансового забезпечення підприємств / Л. І. Зятковська // Фінанси України. 2007. – № 6. – С. 148 – 155.

ВИКОРИСТАННЯ ГЕНЕТИЧНИХ АЛГОРИТМІВ ДЛЯ ВИРІШЕННЯ ЗАДАЧ ОПТИМІЗАЦІЇ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ВКГ

І. В. ПОКУЦА, канд. екон. наук, ст. викл.

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова*

pokutsa@ukr.net

Генетичні алгоритми – це евристичні методи вирішення завдань оптимізації та економіко-математичного моделювання шляхом випадкового підбору, комбінування і варіації параметрів системи, що потрібно знайти, з використанням механізмів, аналогічних природному відбору в природі.

Розглянемо умовний приклад використання генетичних алгоритмів в економіці водопровідно-каналізаційного господарства на прикладі планування роботи насосного обладнання підприємства. На насосній ділянці підприємства водопостачання встановлено насосне обладнання з наступними характеристиками (табл. 1). Згідно з розпорядженням НЕК «Укренерго» від 08.12.2016 № 03/03/13844 для розрахунків споживачів (крім населення) за електричну енергію за тарифами, диференційованими за періодами часу встановлюються наступні межі тарифних зон: денний період: 7.00 – 23.00 (16 год.); нічний період: 23.00 – 7.00 (8 год.).